

DE

ADOREA PHILOSOPHIÆ

SUPREMA

Nobilissimo atque Eruditissimo

DOMINO

JOHANNI CHRI-
STOPHORO PRÆTORIO,

Hœrschw. Luf.

Solemniter decreta

In Inclyta Philyrea

die 25. Jan. M DC XCIV.

gratulatur

FRIDERICUS GROMANNUS,

Scand. Misn. S.S. Theol. Stud.

LIPSIAE,

Typis Joh. CHRISTOPH. BRANDENBURGERI.

Ius

239

Nnua Pierii repetunt solemnia fasces,
Turgescensque novis iterum Trito-
nia colles
Aonios superat titulis, & læta tri-
umphis
Consuetas properat victrix laetare
curules,

Daphneaque suas nexis de fronde coronis
Ornatura animas bijugi quas ardua Pindi
Culmina & æternæ recreant solatia famæ,
Pegaleum cogit cum majestate senatum.
Exurgunt strepitus, & per Parnassia passim
Non uno delubra modò se murmura miscent;
Pandunturque fores latè doctisque dicatas
Frontibus ostentat Phœbeas Philura lauros.
At Vos Palladii Juvenes, perfusaque lymphis
Pectora Gorgoneis, quorum sibi nomina dudum
Sacra per Aonios laudum Thymbræus honores
Jactat & agnatis radiantia destinat astris,
Huc conterte gradum celeres, nunc justior instat
Messis & Heroæ seges expectata refusit
Virtutis; Vos grande vocat sacrumque fôphorum
Concilium, Herculei præsens exolvere vestri
Præmia sudoris, victricis præmia frontis,
Lauream, & æternis inscribere nomina fastis.
Magnifico hos inter gressu miramur euntem
Te quoque, PRÆTORI, terræ admirabile sidus
Lusaticæ, radiante suâ Te prole superbæ.
Nec tamen ingratis tanto Tritonidis almæ
Immixtus numero sacris accumbere divum
Acceleras epulis; verùm vis ignea mentis
Per tacitas Sophiæ latebras, perque abdita rerum
Semina disruptit, tetricoque interrita clivo

Laudis

Laudis ad æthereos alte contendere virtus
 Est enī apices. Eadem primordia vitæ
 Ingenioque Tuō mater concesserat alma,
 Mox ruitura foras. Molli tibi fluxerat ætas
 Vix de matre recens, cūm vivax indolis ardor
 Surgeret ex templo? Se sacravere sorores
 Aonias tenero promptæ immiscere choreis,
 Te charites dixerunt suum, Tibi compede junctus
 Pectore virtutum, Sancto præeunte timore,
 Intemeratus honor primævis luxit ab annis
 Flexilibusque suum probitas innoxia nomen
 Moribus insculpsit, quorum post sesama sparsit
 Intimiora Tibi regali Præses in antro
 WILKIADES, cuius labiis melliflua fluxit
 Terna cohors Charitum, Musæque novemplicis

Hyble,

Aurea qui cœli nunc halcedonia nactus.
 Famaque Te WEISI, cuius monumenta per orbem
 Palladium dispersa patent, invisere Athenas
 Zittanas rapuit, florentia culmina Thymbræ;
 Auribus & bibulis, sancto quasi percitus œstro,
 Per ternas hyemes, roseo sapientis ab ore
 Dependens, augmenta Tui legisse Laboris
 Sedulus affesti, & rectissima filia secutus
 Plissinæ Sophiæ potuisti intrare recessus.
 Hic tibi sub tiliis Philuræ splendentia latè
 Lumina lucenti solitas affundere luces
 Curarunt Sophies, in queis ceu roscida stella,
 RECHENBERG erat, Historicum qui temperat or-

bem

Filo Ariadnæo, celebris quem fama quadrigis
 Jampridem niveis retulit subvecta per oras
 Aonias, Phœbi quas implent luce caballi.
 Nec, licet ad palmæ per se currentis honorem,
 Desuit exhortans animos, quem nomine dignum
 Mellifui dices Bernhardi; cuius ab ore
 Enthea Theisophies, rapidi torrentis ad instar,
 Mella fluunt, sitiensque tuum melliginis haustum
 Exsatiant animum, Dios fundendo liquores,
 Quem fas ætheriâ nobis de sede receptum
 Dicere, Seraphicæ quosvis junxisse cohorti,

Qui

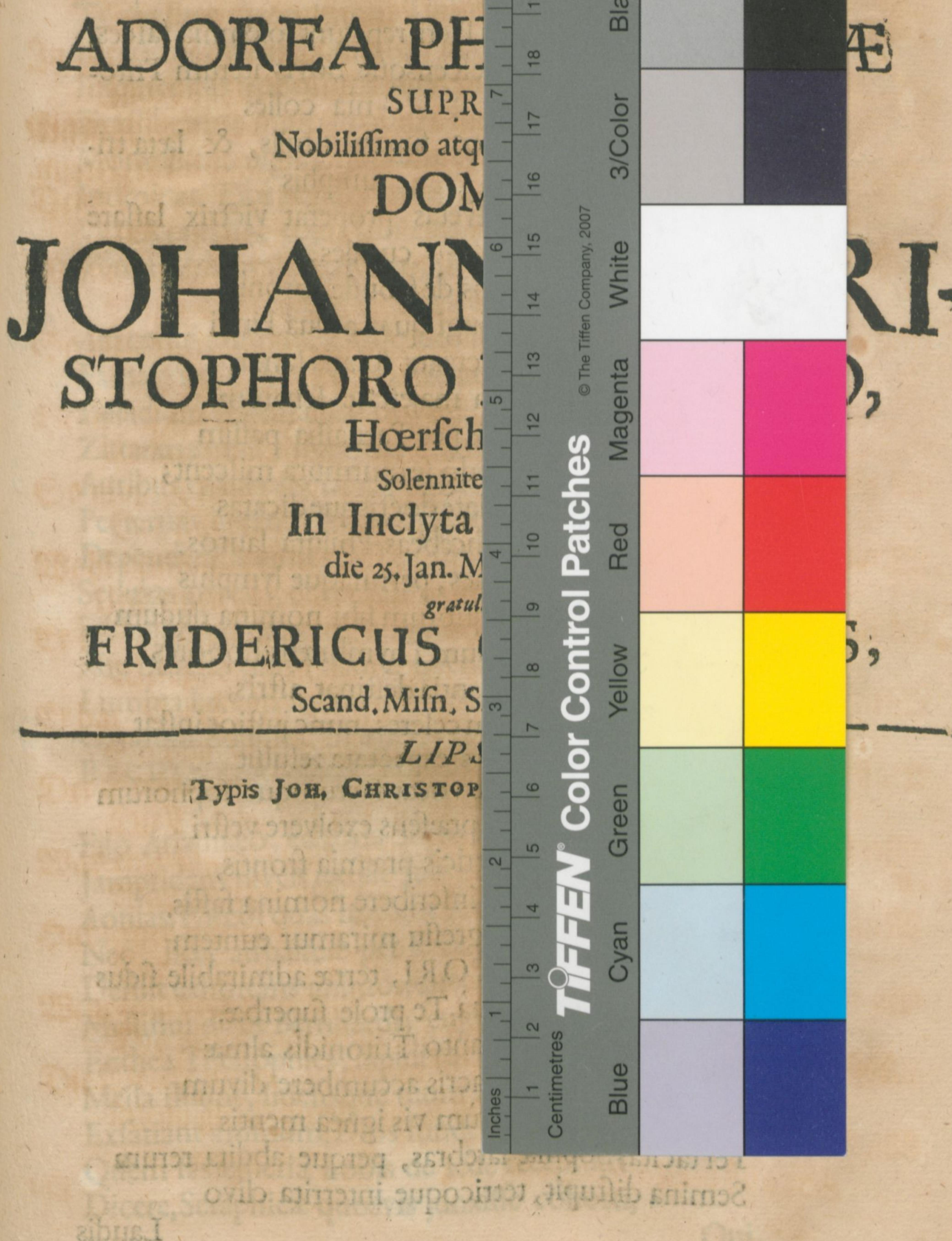
Qui sacra cognoscunt credenti óracula cordé,
Ipse SELIGMANNI mensuram nominis implet:
Atque horum auspiciis immensum sedulus æquor
Transasti Historiæ, quicquid grandæva vetustas
Abstrusis potuit spatiis involvere rerum,
Rimato patuit. Tentatque semita paucis
At calcata Tibi grandis tentoria laudis
Latè pansa dedit; vel quæ molimina vulgus
Concessas hominum multùm vincentia vires
Autumat ignarum, justò superata labore
Ingenio cessere Tuo. Sacer ordo Sophorum
Conatum obstupuit; Phœbo dilecta que turba
Jam currum meditatur ovans, Tritonia Pallas
Pileolnm capiti, titulosque & grandia confert
Jūra Tibi, & Lauros cantati signa triumphi.
Sic victore Tuo demum temone superbus,
PRÆTORI, graderis, fremebundo & culmina plausci
Aonidum strident, & votisebria sacris
Plaudit Achatarum turba & gratatur honorum
Nomina, virtutum condigna bracea Tuarum.
In laudes nunc surge Tuas, sciāt Aonis orbis
Tenon indecorem sacris incedere mistum
Ordinibus procerum, mox & Parnassia tempe
Ore impleta Tuo resonent, monumentaque serus
Miretur ventura nepos, quæ inscribat Olympo.

Qui

240

427.

239.